

บทที่ 2

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชุมชน

2.1 ข้อมูลทั่วไปของชุมชน

หมู่บ้านบ่อน้ำเขียว เป็นชุมชนชนบท ที่เคยเป็นพื้นที่ป่ามาก่อน และเป็นที่ราบลุ่ม มีคลองลาดน้ำเขียวไหลผ่าน ทำให้พื้นที่บริเวณนี้ มีพืชพรรณสัตว์ป่าประจำถิ่นและมีกึ่งหอย ปู ปลาชุกชุม มีความอุดมสมบูรณ์มาก ต่อมาเมื่อมีคนที่มีหากินปลาและเห็นว่าเป็นพื้นที่เหมาะกับการเพาะปลูก จึงได้เข้ามาหักร้างถางป่าเพื่อทำมาหากินและที่อยู่อาศัย ต่อมาเมื่อประชากรเพิ่มจำนวนขึ้นจึงได้ตั้งเป็นหมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีคริสต์บ้างเล็กน้อย อยู่กันแบบเครือญาติมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีการจัดตั้งกลุ่มและองค์กรเพื่อทำประโยชน์ร่วมกันในชุมชน ที่ก่อให้เกิดรายได้กับสมาชิกในกลุ่ม และเสริมสร้างความสมัครสมานสามัคคีในชุมชน รู้จักเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ประเพณีและวัฒนธรรมส่วนใหญ่ยังคงยึดกับรูปแบบเดิมที่มีการสืบทอดต่อกันมา อาชีพในชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม และส่งบุตรหลานเรียนหนังสือ หรือสมัครทำงานโรงงาน

พื้นที่หมู่ 1 ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี มีจำนวน 1,320 ไร่

- มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	จด หมู่ที่ 6 ตำบลระแหง
ทิศใต้	จด ตำบลลาดหลุมแก้ว
ทิศตะวันออก	จด เทศบาลตำบลระแหง
ทิศตะวันตก	จด ตำบลหน้าไม้

จากการสำรวจชุมชนหมู่ 1 มีการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์สำคัญต่างๆที่เกิดขึ้นมากมาย ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2478 มีการก่อตั้ง โรงเรียนวัดลาดหลุมแก้ว

ในปี พ.ศ. 2529 มีการก่อตั้ง หจก. อุตสาหกรรมยางลาดหลุมแก้ว

ในปี พ.ศ. 2532 มีการก่อตั้ง บริษัท บีซีซี อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล (1989) จำกัด

ในปี พ.ศ. 2538 เกิดอุทกภัย (น้ำท่วม) ทำให้ประชาชนในชุมชนได้รับความเดือดร้อนบ้านเรือนเสียหาย และข้าวในนาเสียหาย

ในปี พ.ศ. 2540 มีการพัฒนาเส้นทางการเดินรถถนนสายปทุมธานี – บางเลน จากการวิ่งสวนกันให้เป็นถนน 4 ช่องวิ่ง

ในปี พ.ศ. 2550 เกิดวาตภัย พายุฤดูร้อนทำให้บ้านเรือนเสียหายเป็นจำนวนมาก

ในปี พ.ศ. 2554 เกิดอุทกภัย (น้ำท่วม) ทำให้ประชาชนในชุมชนได้รับความเดือดร้อนบ้านเรือนเสียหาย และข้าวในนาเสียหาย

ในปี พ.ศ. 2556 มีการรวมกลุ่มทำน้ำพริกแกง ปัจจุบันไม่มีการรวมกลุ่มทำน้ำพริกแกงกันแล้ว

2.2 ข้อมูลด้านสภาพนิเวศ

สภาพทางภูมิประเทศ สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีคลองลาดหลุมเขียวและคลองชลประทานไหลผ่าน มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีการคมนาคมสะดวกเหมาะสมเป็นแหล่งอุตสาหกรรม มีองค์ประกอบชนชั้นที่เข้มแข็ง มีระบบสาธารณสุขโรคสะดวก

สภาพดินฟ้าอากาศ เป็นแบบมรสุมมี 3 ฤดู และอยู่ในเกณฑ์ปกติทั่วไป เศรษฐกิจ โดยรวมของหมู่บ้านเป็นลักษณะเศรษฐกิจพอเพียง มีการทำเกษตรแบบผสมผสาน ระหว่างการทำนา ทำสวน ผัก การเลี้ยงปลาในบ่อในร่องสวน และรับจ้างทั่วไป

สภาพทางนิเวศวิทยาจำเพาะ สภาพพื้นที่ในชุมชนเป็นพื้นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การเพาะปลูกพืชไม้และเลี้ยงสัตว์ เช่น เป็ด ไก่ เป็นต้น และยังมีผู้คนอพยพจากที่อื่นมาอยู่อาศัยในชุมชน

สภาพการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อชุมชน เมื่อโรงงานอุตสาหกรรมมีมากขึ้นในชุมชนแห่งนี้ จึงมีการปล่อยน้ำเสียลงสู่คลองธรรมชาติ ส่งผลให้มีปัญหาด้านคุณภาพน้ำ คลองธรรมชาติที่เคยอุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์น้ำนานาชนิดก็สูญพันธุ์ไป

2.3 ข้อมูลด้านสาธารณสุขโรคของหมู่บ้าน

ด้านการคมนาคม ประชาชนในหมู่บ้านใช้รถยนต์ และรถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะในการคมนาคมเป็นส่วนใหญ่ มีถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล ส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กใช้การได้ดีในการสัญจรไปมา และมีถนนหลัก 3 สาย คือ ถนนหน้าหมู่บ้าน ถนนหลังหมู่บ้าน และถนนเลียบบคลองตอนกลางหมู่บ้าน โดยสรุปรวมแล้วเส้นทางการคมนาคมในหมู่บ้านประกอบไปด้วยถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก 7 สาย ถนนลาดยาง 2 สาย ถนนลูกรัง 1 สาย สะพาน คสล. 3 แห่ง สะพานไม้ 4 แห่ง

ด้านการติดต่อสื่อสาร ในหมู่บ้านได้ใช้หลายวิธีการในการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลหลากหลายวิธีการดังต่อไปนี้ คือ จากการบอกต่อ หรือปากต่อปาก จากการใช้โทรศัพท์มือถือ จากเสียงตามสายหรือหอกระจายข่าวของชุมชน จากคลื่นวิทยุ และจากเวทีของชุมชน

จากการสำรวจข้อมูลครัวเรือนชุมชนหมู่ 1 ต.ระแหง พบว่าทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ เพื่อในการประกอบอาหาร การใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้าและให้แสงสว่างในยามค่ำคืน และมีน้ำประปาใช้เพียงพอตลอดปี เพื่อในการอุปโภคบริโภค

ในชุมชนหมู่ 1 ต.ระแหง มีอินเทอร์เน็ตเข้าถึงมากมายหลายบริษัททั้งที่เป็นไฟเบอร์ออปติกและแบบสายทองแดง อาทิเช่น บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ทูร์ คอร์ปอเรชั่น ทริบอร์ดีแบรน เป็นต้น รวมทั้งประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีการใช้อินเทอร์เน็ตจากโทรศัพท์มือถือในการติดต่อสื่อสารหรือหาข่าวสารต่างๆที่น่าสนใจกันอีกด้วย

2.4 ข้อมูลสังคม

เนื่องจากบริเวณโดยรอบของชุมชนหมู่ 1 ต.ระแหง เป็นบริเวณที่มีการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งสถานที่ที่ทำงานก็จะไม่ได้อยู่ในระยะที่ไกลมาก สามารถเดินทางไป – กลับได้ จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกครอบครัวไม่ได้มีปัญหามากนัก แต่สถานการณ์การอยู่อาศัยของครัวเรือนผู้สูงอายุในชุมชนนั้นพบว่า ยังมีผู้สูงอายุอยู่เพียงลำพังอยู่ร้อยละ 11.59 ซึ่งหมายถึงการอยู่ตามลำพังในชีวิตประจำวัน หรือบางวัน บางเวลา ที่ลูกหลานไปทำงาน ซึ่งในกรณีนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการอยู่ตามลำพังในเวลากลางวัน ดังนั้นเมื่อผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น สภาพการทำงานและสังคมก็เปลี่ยนแปลงไป การที่ต้องอยู่ในบ้านตามลำพังก็จะมีมากขึ้น แต่อย่างก็มีผู้สูงอายุจำนวนมากไม่สามารถที่จะทำตามใจที่ต้องการ ด้วยสภาพร่างกาย โรคภัยไข้เจ็บ สิ่งแวดล้อม ความพร้อมในด้านต่าง ๆ ไม่เอื้ออำนวย จึงต้องให้ความสำคัญกับอยู่อาศัยตามลำพัง เพื่อลดความเสี่ยง ซึ่งการที่เราจะป้องกันความเสี่ยงเหล่านี้ต้องเริ่มจากผู้สูงอายุเองด้วยรวมไปถึงลูกหลานคนในครอบครัว และคนในชุมชนท้องถิ่น

จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น สภาพการณ์โดยทั่วไปจากการศึกษาข้อมูลของชุมชนในเขตหมู่ 1 ต.ระแหง อ.ลาดหลุมแก้ว จ.ปทุมธานี มีลักษณะที่ไม่แปลกแตกต่างจากสังคมทั่วไปตรงที่ปัจจุบันความเป็นสังคมเมืองและชุมชนชนบท พบว่าหากจำนวนครัวเรือนที่อยู่ในหมู่บ้านจัดสรรนั้นจะไม่พบลักษณะระบบเครือญาติ เนื่องจากมีการอาศัยแบบเป็นส่วนบุคคล เป็นการย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่และใช้เพื่ออยู่อาศัยเท่านั้น แตกต่างจากครัวเรือนพื้นที่โดยรอบที่เป็นชุมชนชนบทที่ยังมีการรวมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่จะมีคำเรียกญาติ การนับญาติต่าง ๆ อันนับเป็นโครงสร้างของสังคมหมู่บ้าน

2.5 ข้อมูลด้านการสาธารณสุข

จากการสำรวจสาธารณสุขในหมู่บ้าน จะไม่มีสถานอนามัยในพื้นที่หมู่ 1 แต่จะประชาชนสามารถใช้บริการด้านสาธารณสุขที่โรงพยาบาลลาดหลุมแก้วได้ซึ่งใช้ระยะเวลาการเดินทางประมาณ 5-10 นาทีจากพื้นที่ของชุมชนหมู่ที่ 1 ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) อยู่ทั้งหมด 57 คน และจากการสำรวจกลุ่มอายุเด็กในช่วง 0-5 ปี พบว่ามีอยู่ทั้งหมด 28 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเด็กก่อนวัยเรียนจึงมีความสำคัญมากในเรื่องการดูแลด้านโภชนาการเพื่อให้เด็กได้รับสารอาหารแต่ละกลุ่มอย่างถูกต้องและเพียงพอ โดยโภชนาการที่เด็กในพื้นที่ได้รับประทานอาหารหลักวันละ 3 มื้อและได้รับก็จะมียาอาหารจำพวก ไข่เป็ด หรือไข่ไก่ที่ปรุงสุก และให้เด็กดื่มนม ตามช่วงที่แต่ละอายุของเด็ก

2.6 ข้อมูลด้านศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อ และการสันทนาการ

ประชาชนเป็นพุทธศาสนิกชน วัดจึงมีบทบาทต่อชุมชนในการยึดเหนี่ยวจิตใจและศูนย์รวมจิตใจของชุมชน เป็นที่ชุมนุม เพื่อทำบุญฟังพระธรรมเทศนา ตลอดจนศูนย์กลางในการทำกิจกรรมของชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียง และสร้างความสามัคคีของคนในชุมชน

ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ที่มาจากความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนามีอยู่มากมาย เช่น การอุปสมบท ประเพณีทอดกฐิน ทอดผ้าป่า เป็นต้น สำหรับชาวพุทธ นอกจากจะทำบุญตักบาตรในวันพระและวันสำคัญทางศาสนาแล้ว ยังมีประเพณีทำบุญตามวันต่าง ๆ เช่น เดือนสี่ แรม 14 และ 15 และเดือนห้า ขึ้น 1 ค่ำ ทำบุญตรุษไทยรามัญ วันที่ 13 เมษายน ของทุกปี เป็นวันมหาสงกรานต์ หรือ วันขึ้นปีใหม่ของไทยและไทยรามัญ ประชาชนจะทำข้าวแช่ไปถวายวัด และสงฆ์นำพระตามวันต่าง ๆ ซึ่งทางวัดเป็นผู้กำหนด วันสารทไทยหรือวันสารทเดือนสิบ ตรงกับวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 เป็นเทศกาลทำบุญเดือน 10 ของไทย กิจกรรมหลัก ๆ ของวันสารทไทย คือ การนำข้าวปลาอาหาร และที่ขาดไม่ได้คือ ขนมกระยาสารท ไปทำบุญตักบาตรที่วัด การทำบุญตักบาตรในวันสารทไทยนั้น มีความเชื่อว่า เป็นการอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว นอกจากนั้นยังมีการฟังธรรมเทศนา ถือนิสิล และตักบาตรน้ำผึ้ง มีขึ้นในวันพระขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 ของทุกปี พุทธศาสนิกชน จะนำอาหารและข้าวต้มมัดหรือข้าวต้มลูกโยนพร้อมด้วยน้ำผึ้งบริสุทธ์ิ ไปทำบุญที่วัดกัน

2.7 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

โดยการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการประกอบอาชีพแต่ละครัวเรือนพบว่า อาชีพหลักของชุมชนนี้ ได้แก่ ด้านรับจ้าง/บริการ ดังนั้นเป็นการใช้แรงงานเพื่อแลกกับค่าตอบแทนในแต่ละเดือน แต่สำหรับประชาชนที่เป็นเกษตรกร การใช้แรงงานเป็นแรงงานในครอบครัว และมีเกษตรกรบางส่วน จ้างแรงงานมาช่วยทำการเกษตร อาทิเช่น หว่านข้าว ฉีดยาปราบศัตรูพืช เป็นต้น ส่วนเทคโนโลยีทางเกษตรกรที่เกษตรกรใช้เป็นพวกรถไถต่างๆ

ระดับการพึ่งพิงระบบตลาดภายนอกหมู่บ้านของประชาชนหมู่ 1 มีระบบเศรษฐกิจที่พึ่งพากับระบบตลาดภายนอกหมู่บ้านสูง เนื่องจากการเปลี่ยนวิถีชีวิตจากการเกษตรเพื่อการยังชีพ ไปสู่การทำเกษตรในเชิงพาณิชย์ ในขณะที่ประชาชนมีความต้องการเพิ่มผลผลิตต่อไร่มากขึ้น จึงต้องพึ่งพาปัจจัยภายนอกมากขึ้น ทำให้ไม่สามารถควบคุมปัจจัยการผลิตได้ ประกอบกับราคาพืชผลทางการเกษตรของประเทศมีความผันผวนมาก ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ดังนั้นพืชผลทางการเกษตรจึงเป็นการขายส่งต่อให้ผู้รับซื้อ ไม่ค่อยมีระบบการแลกเปลี่ยนสิ่งของภายในและนอกหมู่บ้าน

2.8 ข้อมูลด้านการเมืองและการปกครองท้องถิ่น

พื้นที่การปกครองของหมู่ 1 ต.ระแหง ได้รับการปกครองจากสองส่วน คือ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และเทศบาลตำบลระแหง

เขตองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ผู้นำชุมชน ประกอบด้วย

นายมานอชัย อินทร์ประสิทธิ์ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลระแหง

นายคำปิ่น จันวงษ์ เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ 1

นายทวี สุตรัก เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ 1

เขตเทศบาลตำบลระแหง ผู้นำชุมชน ประกอบด้วย

นางสาววันเพ็ญ เจริญนนทสิทธิ์ นายกเทศบาลตำบลระแหง

นายสัญญาชัย ภัคชา สมาชิกเทศบาลตำบลระแหง

นายนิพนธ์ โวหาร สมาชิกเทศบาลตำบลระแหง

นายพวง พึ่งทอง สมาชิกเทศบาลตำบลระแหง

นางนฤมล มีทอง สมาชิกเทศบาลตำบลระแหง

พื้นที่การปกครองหมู่ 1 มีผู้ใหญ่บ้าน คือ นางวิทนา สุตรัก ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน คือ นางเพ็ญประภา ดวนใหญ่ และนายมนตรี สุตรัก

2.9 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของชุมชน

2.9.1 ปัจจัยภายในชุมชนที่เป็นจุดแข็ง

- 2.9.1.1 มีหลวงพ่อบุญเทียมเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนในชุมชน
- 2.9.1.2 เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ดินอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม
- 2.9.1.3 มีคลองธรรมชาติ คลองลาดหลุมเขียวซึ่งเป็นแหล่งน้ำสำหรับทำเกษตรกรรมอย่างเพียงพอ
- 2.9.1.4 อยู่ใกล้พื้นที่เกษตรกรรม และโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นแหล่งอาชีพหลักของประชาชนในชุมชน
- 2.9.1.5 มีการจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ
- 2.9.1.6 ประชาชนในพื้นที่อยู่กันแบบถ้อยทีถ้อยอาศัยแบบเครือญาติ
- 2.9.1.7 การติดต่อ/ดำเนินการทางราชการทำได้ค่อนข้างสะดวกเนื่องจากมีท่าการอำเภอ และสถานีตำรวจตั้งอยู่ในพื้นที่

2.9.2 ปัจจัยภายในชุมชนที่เป็นจุดอ่อน

- 2.9.2.1 ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่ไม่ใช่คนพื้นถิ่นเดิม เป็นคนที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาเพื่อทำงานในพื้นที่ทำให้ไม่มีความผูกพันและความสามัคคีในชุมชน
- 2.9.2.2 ประชาชนในชุมชนขาดความองค์ความรู้ ความเข้าใจในการรวมกลุ่มอาชีพในชุมชน
- 2.9.2.3 ประชาชนในพื้นที่จำนวนมากเป็นกำลังเข้าสู่วัยผู้สูงอายุและผู้สูงอายุแล้ว
- 2.9.2.4 เนื่องจากเป็นชุมชนกึ่งสังคมเมืองซึ่งมีความจำเป็นต้องทำงานนอกบ้านทำให้ต้องปล่อยให้ผู้สูงอายุต้องอาศัยอยู่เพียงลำพัง
- 2.9.2.5 ประชาชนมีปัญหาด้านสุขภาพ เช่นโรคเบาหวาน ความดัน และขาดการออกกำลังกาย
- 2.9.2.6 เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืชในการทำการเกษตรทำให้ต้นทุนสูง และส่งผลให้สภาพดินในพื้นที่เสื่อมสภาพลง
- 2.9.2.7 คราวเรือนในพื้นที่ไม่ได้ทำบัญชีครัวเรือน จึงไม่ทราบรายได้และรายจ่ายในแต่ละเดือนแต่ละปี

2.9.2.8 เนื่องจากภายในพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมส่งผลให้การปัญหาสิ่งแวดล้อม
ขึ้นในชุมชน อาทิเช่น มลพิษทางอากาศ น้ำเสีย และเสียงดัง

2.9.2.9 เกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ทำให้มีความจำเป็นต้อง
เช่าที่ดินในการประกอบอาชีพ

2.9.2.10 ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน โดยบางหมู่บ้านเป็น
โครงการที่เจ้าของได้ละทิ้งการดูแลไปนานหลายสิบปีแล้ว ส่งผลให้คนในหมู่บ้านไม่สามารถขอความ
ช่วยเหลือ/ดูแลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

2.9.3 ปัจจัยภายนอกชุมชนที่เป็นโอกาส

2.9.3.1 พื้นที่โดยรอบเป็นแหล่งอาชีพที่เป็นทั้งของรัฐและเอกชนซึ่งเป็นแหล่งรายได้
หลักของคนในชุมชน

2.9.3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมที่จะจัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการ
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน

2.9.3.3 ภาครัฐให้การส่งเสริมในการทำการเกษตร เพราะเป็นแหล่งผลิตอาหาร
สำคัญของจังหวัด

2.9.3.4 ตลาดผู้บริโภคยังคงมีความต้องการสูงทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

2.9.3.5 มีพื้นที่ติดกับถนนเส้นหลักปทุมธานี - ลาดหลุมแก้ว - นพวงศ์ ทำให้การ
สัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก

2.9.3.6 มีรถประจำทางวิ่งผ่าน 2 สาย ได้แก่สายปทุมธานี - นพวงศ์ และสาย
ปทุมธานี - บางเลน อีกทั้งยังมีบริการรถแท็กซี่วิ่งผ่านตลอดทั้งวัน

2.9.4 ปัจจัยภายนอกชุมชนที่เป็นข้อจำกัด

2.9.4.1 ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรมีราคาสูง แต่ผลผลิตต่ำและไม่สามารถ
กำหนดราคาสินค้าได้

2.9.4.2 ส่วนราชการในพื้นที่ยังขาดการบูรณาการ เนื่องจากต้องปฏิบัติงานตามเป้า
สัมฤทธิ์ของหน่วยงานตนเองเท่านั้น

2.9.4.3 การเข้ามาขององค์กรหรือกลุ่มเครือข่ายภายนอกเพื่อพัฒนาชุมชนมีน้อย
และไม่ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2.9.4.4 ขาดงบประมาณ สถานที่ และอุปกรณ์สร้างเสริมสุขภาพสำหรับประชาชนจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน

2.9.4.5 ราคาของเครื่องอุปโภคและบริโภคที่สูงขึ้นในปัจจุบัน ส่งผลให้ค่าครองชีพของประชาชนในชุมชนสูงขึ้น เป็นปัจจัยเสี่ยงของประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างและเป็นผู้สูงอายุอยู่ติดบ้านซึ่งมีรายได้น้อย

2.9.4.6 ด้วยเทคโนโลยีทางการเกษตรและเคมีภัณฑ์ที่มีอยู่อย่างมากมายและหลากหลายในปัจจุบันส่งผลให้เกษตรกรในชุมชนลดบทบาทตนเองจากการเป็นเกษตรกรเป็นผู้ว่าจ้าง ส่งผลให้มูลค่าการลงทุนสูงขึ้น

2.10 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของกลุ่มครัวเรือนเป้าหมาย

2.9.1 ปัจจัยภายในชุมชนที่เป็นจุดแข็ง

2.10.1.1 มีอาสาสมัครสาธารณสุขที่เข้มแข็งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านหลายคน ซึ่งเป็นกำลังหลักในการดูแลเรื่องสุขภาพ และชีวิตความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้าน

2.10.1.2 มีกรรมการหมู่บ้านดูแลสุขภาพแวดล้อมและประสานหน่วยงานราชการในการแจ้งข้อมูลข่าวสารกับสมาชิกในหมู่บ้าน

2.10.1.3 สมาชิกในหมู่บ้านส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการดูแลสุขภาพแวดล้อมส่วนรวมของหมู่บ้าน

2.10.1.4 มีระบบเสียงตามสายเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งสามารถรับรู้ได้ทั้งหมู่บ้าน

2.10.1.5 มีพื้นที่ขนาดใหญ่ที่เจ้าของโครงการหมู่บ้านจัดเตรียมไว้สำหรับทำเป็นพื้นที่กิจกรรมส่วนกลาง

2.10.1.6 ประชาชนในหมู่บ้านส่วนใหญ่อยู่กับแบบถ้อยที่ถ้อยอาศัยแบบเครือญาติ

2.10.2 ปัจจัยภายในชุมชนที่เป็นจุดอ่อน

2.10.2.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง (พนักงานบริษัทเอกชน) ทำให้ต้องปล่อยให้ผู้สูงอายุต้องอาศัยอยู่เพียงลำพัง

2.10.2.2 ผู้สูงอายุและผู้พิการหลายหลังคาเรือนอาศัยอยู่เพียงลำพัง เนื่องจากมีลูกมาซื้อบ้านทิ้งไว้ให้ผู้สูงอายุอยู่ แต่ตนเองย้ายไปอยู่ในสถานที่ที่อยู่ใกล้ที่ทำงาน

2.10.2.3 พื้นที่ส่วนกลางที่เจ้าของโครงการหมู่บ้านจัดเตรียมไว้สำหรับทำเป็นพื้นที่กิจกรรมส่วนกลาง ถูกปล่อยทิ้งให้รกร้าง เนื่องจากเจ้าโครงการได้ละทิ้งการดูแลไปนานหลายสิบปีแล้ว

2.10.2.4 พื้นที่กลางหมู่บ้านเป็นส่วนรกร้างซึ่งเป็นจุดเสี่ยงที่จะเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นทั้งในและนอกหมู่บ้าน

2.10.2.5 หมู่บ้านยังเป็นของเอกชน (เจ้าของหมู่บ้านเดิม) แต่ไม่มีนิติบุคคลดูแล ทำให้หน่วยงานรัฐเข้าดูแลได้ลำบาก

2.10.2.6 ระบบบำบัดน้ำเสียด้านหลังของหมู่บ้านอยู่ในสภาพใช้งานไม่ได้ ส่งผลให้มีน้ำเสียไหลลงสู่คลองธรรมชาติ

2.10.2.7 ระบบเสียงตามสายของหมู่บ้านที่รับผิดชอบดูแลโดยคณะกรรมการหมู่บ้านซึ่งการประชาสัมพันธ์จะทราบเฉพาะประชาชนที่อยู่บ้านเท่านั้น หรือครัวเรือนที่ออกไปทำงานหมดจะไม่สามารถทราบข้อมูลข่าวสารได้

2.10.3 ปัจจัยภายนอกชุมชนที่เป็นโอกาส

2.10.3.1 ทางเข้าหมู่บ้านอยู่ติดกับถนนเส้นหลักปทุมธานี – ลาดหลุมแก้ว - นพวงศ์ ทำให้การสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก

2.10.3.2 มีรถประจำทางวิ่งผ่านหน้าหมู่บ้าน 2 สาย ได้แก่สายปทุมธานี - นพวงศ์ และสายปทุมธานี - บางเลน อีกทั้งยังมีบริการรถแท็กซี่วิ่งผ่านตลอดทั้งวัน

2.10.3.3 ด้านหลังหมู่บ้านมีสะพานไม้เชื่อมต่อไปสู่ถนนเข้าวัดลาดหลุมแก้ว ทำให้ประชาชนในหมู่บ้านสามารถเดินทางไปร่วมกิจกรรมทางศาสนาได้สะดวก

2.10.3.4 ทางเข้าหมู่บ้านอยู่ฝั่งตรงข้ามที่ว่าการอำเภอลาดหลุมแก้ว และสถานีตำรวจ ทำให้การติดต่อ/ดำเนินการทางราชการสามารถทำได้สะดวก

2.10.3.5 พื้นที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากโรงพยาบาลลาดหลุมแก้วเพียง 1 กิโลเมตร อีกทั้งยังมีถนนที่แข็งแรง การเดินทางสะดวก

2.10.3.6 พื้นที่ตั้งของหมู่บ้านอยู่ห่างจากตลาดระแหง 100 ปี เพียง 2 กิโลเมตร ทำให้การจัดหาอุปกรณ์อุปโภค/บริโภคสามารถทำได้สะดวก

2.10.4 ปัจจัยภายนอกชุมชนที่เป็นข้อจำกัด

2.10.4.1 การเข้ามาขององค์กรหรือกลุ่มเครือข่ายภายนอกเพื่อพัฒนาชุมชนมีน้อย และไม่ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2.10.4.2 ขาดงบประมาณ สถานที่ และอุปกรณ์สร้างเสริมสุขภาพสำหรับประชาชน
จำนวนมากที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน

2.10.4.3 ราคาของเครื่องอุปโภคและบริโภคที่สูงขึ้นในปัจจุบัน ส่งผลให้ค่าครองชีพ
ของประชาชนในชุมชนสูงขึ้น เป็นปัจจัยเสี่ยงของประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างและเป็นผู้สูงอายุ
อยู่ติดบ้านซึ่งมีรายได้น้อย